

نقشه راه در حال شکل‌گیری انسجام اجتماعی

پنج اولویت، پنج اقدام پیشنهادی

نشست ملی Think Social Cohesion (اندیشیدن به انسجام اجتماعی) نشان داد که استرالیا کمبود ایده ندارد. آنچه کم دارد چارچوبی برای عمل است که به اندازه کافی مشترک و پاسخگو باشد. این سند عمداً نهایی نیست: همه اجزای این چارچوب از طریق این مشورت قابل اصلاح است.

۱

حقوق و مسئولیت

نظام چه چیزی را باید تضمین کند؟

یافته نشست

در سراسر بحث‌ها، شرکت‌کنندگان پیوسته بر اهمیت حقوق، تعهدات و پاسخگویی نهادی تأکید کردند.

اقدام پیشنهادی

ایجاد چارچوبی برای حقوق و مسئولیت نهادی در زمینه انسجام اجتماعی

۲

دسترسی

به چه کسانی نمی‌رسیم؟

یافته نشست

نکته مهم آنکه نبود مشارکت نباید با نبود تمایل به مشارکت اشتباه گرفته شود.

اقدام پیشنهادی

سرمایه‌گذاری در زیرساخت محلی دسترسی

۳

مشارکت

مردم چگونه مشارکت می‌کنند؟

یافته نشست

به رسمیت شناختن مهارت‌ها و مدارک تحصیلی و صلاحیت‌های حرفه‌ای کسب‌شده در خارج، مستندترین پیشنهاد نشست بود که در پنج جلسه بدون هیچ مخالفت ثبت‌شده‌ای مطرح شد.

اقدام پیشنهادی

آزاد کردن مهارت‌ها و برداشتن موانع مشارکت

۴

پاسخگویی

نتیجه از آن کیست؟

یافته نشست

همان‌طور که یکی از شرکت‌کنندگان گفت، شنیدن تا زمانی که مردم نبینند چه چیزی به دلیل سخن گفتنشان تغییر کرده، کامل نیست.

اقدام پیشنهادی

اعمال ساختار پاسخگویی بر هر تعهد نقشه راه

۵

روایت

کدام داستان همه این‌ها را ممکن می‌کند؟

یافته نشست

استرالیا به یک داستان ملی نیاز دارد که بتواند حقیقت‌گویی، چندفرهنگی، تعلق مشترک و اختلاف نظر مشروع را در خود جای دهد.

اقدام پیشنهادی

توسعه و ترویج یک چارچوب داستان‌گویی اخلاقی و یک پاسخ ساختاری به محیط اطلاعاتی

نقطه آغاز این نقشه راه

هر چارچوب استرالیایی برای انسجام اجتماعی باید با به رسمیت شناختن مردمان بومی استرالیا و جزیره‌نشینان تنگه تورس به عنوان نخستین مردمان این قاره و با روایتی صادقانه از استعمار، سلب مالکیت و حاکمیت ادامه‌دار مردمان بومی آغاز شود. این پیشنهاد پیش از نهایی شدن نقشه راه، از طریق تعامل محترمانه با رهبران و سازمان‌های مردمان بومی بیشتر توسعه خواهد یافت.

این ترجمه پیش‌نویس است و هنوز توسط مترجم دارای اعتبارنامه NAATI تأیید نشده است. نسخه تأییدشده جای آن را خواهد گرفت.

شرکت‌کنندگان پیشنهاد کردند که هر تعهد نقشه راه باید یک ساختار پاسخگویی داشته باشد:

- یک رهبر پاسخگو با نام مشخص
- یک شریک با تجربه زیسته
- یک خط پایه
- یک سنجش شش‌ماهه
- یک روش شفاف برای گزارش پیشرفت
- منابع مورد نیاز